

Meşterul Manole

Marin Mihalache

Pe Argeş iar în jos, Neagoe-vodă trece
Dar fără meşteri nouă şi cu Manole zece

Manole meşter faur la toate iscusit
S-a dus pribeag prin lume şi nu a mai venit

Cătat-l-a vodă Negru prin târguri şi prin sate
Dar a găsit acasă doar porţile-ncuiate.

Şi-a întrebat bătrânii, copii de pripas
Icoanele cu sfinţii de la iconostas

De ce Manole oare, blagoslovit cu har
S-a rătăcit prin lume, cel meşter făurar?

Şi i-a răspuns o maică sosită de afară
Să-şi vândă casa-n care a stat odinioară

Cel meşter şi zidarii în lume mi s-au dus
Să construiască temple şi case în Apus.

Şi-au luat cu ei mistria şi calfele zidari
Să-nalţe acareturi la domnii seculari.

Şi pictori de icoane pe piatră şi pe lemn
S-au dus în Vest să toarne în candeli untdelemn.

Se risipeşte turma, la schit pe munte sus
Nu mai pictează nimeni icoane lui Iisus.

Şi Ana, unde-i Ana, unde s-a dus Maria?
Fără de jertfa sfântă se surpă temelia.

Atuncea vodă Negru le-a poruncit la sfetnici
Să cerceteze dacă mai sunt alţi meşteri vrednici

De Argeşul coboară spre Dunăre de sus
Ori s-a întors şi curge şi-acesta spre Apus?

Din zid întreabă Ana cu glasu-i stins şi slab
Pe ctitorul şi domnul Neagoe Basarab

Manole când se-ntoarce pe Argeş iar în jos

Să îi ridice altă zidire lui Hristos?

Când se întoarce turma lipsită de noroc
Să-nalțe mănăstire cum nu mai e-n'alt loc?

Să-nalțe către ceruri pe Argeș iar în jos
Lăcaș de-nchinăciune și slavă lui Hristos?

Să-i târnosească templu din piatră de hotar
Să se aprindă iarăși lumina pe altar.